

V majniku.

Srce Mariji!

V si v majniku časté Marijo,
V si hvalo ji pojo;
Oltar ji z venci okrasijo
In luč pred njim prižgo.

Ne morem jaz ti vencev dati,
Ne lepih rožic v dar,
Polagam pa, o dobra Mati,
Srce ti na oltar.

Res vsekalo že mnogo rano
Ti moje je srce,
A so izpokorno in skesano
Oprale ga solzé.

Ozri se torej name milo,
Na srčni dar poglej
In v svojih ljubljenecv število
Prištevaj me odslej!

I. Nerálov.

Najlepši cvet Mariji!

Ej, nisem te zaman čakala,
Nebes najlepša hči, pomlad!
Kakó si krasna, rosnočista, —
Pozdravljena mi tisočkrat!

In kamor stopiš, o kraljica,
Povsod se cvetka prebudi,
In kamor dahneš, o kraljica,
Povsod se ptička oglasi.

Kako v radosti pomladanski
Mladostna zemljica dehti!
Kako krilatcev zbor živahen
V gozdiču mladem žvrgoli!

Še vrtec moj obišči, vesna,
In dahni vanj poljub gorak:
In vzkliko v njem bo cvetje mlado,
V nebo bo spleval spev sladak.

Dehteče cvetke v vrtu mladem
Gojila bom Mariji v dar,
In z njimi vsak večer bom v maju
Mariji dičila oltar.

Blagoje.

Marijin mesec.

V vrt zeleni, vrt cvetoči
Pojmo trgat rožice,
Tiste lepe, tiste drobne,
Ki so modre kožice!

In Mariji na oltarček
Bomo vence devali,
Oj, pa glasno hvalne pesmi
Bomo ji prepevali.

In Marija bo z nebes se
Dol na nas ozirala,
In zaklade nam nebeških
Milosti odpirala.

Sokolov.

Kaj me žene v gaj?

O poglej, oko, naravo,
O poglej pomlajen cvet,
Vse ti kliče, vse ti pravi:
Cvetni majnik tu je spet!

Saj še srce, srce čuti,
Da je tu veseli maj,
In zato, ga nekaj žene,
Žene vedno v tihi gaj ...

V gaju tihem je kapela,
V njej Kraljica maja je,
Oj, zaradi te me žene
Srce v tihi gaj do Nje ...
Rastko Staroselski.

Ej, ne veste li ...

Kaj je danes v mladem gaju,
Da tako sladkó,
Da tako glasno
Ptičice prepevajo,
Kar je jutro belo vstalo?

Kaj je danes solnčnim žarkom,
Da tako živó,
Da tako ljubkó
Venomer trepečejo
Med zelenimi peresci?

Kaj je tebi, virček bistri,
Da tako urnó,
Da tako lahkó
Mimo vitkih jelk skakljaš
Od tolmunčka do tolmunčka?

Ej, ne veste li novice,
Da je v tihi gaj
Dahnil mladi maj
Danes prvi svoj pozdrav,
Dahnil vanj življenje novo?!
Blagoje.

Jutro v majniku.

Moje mlado srce
V zlato jutro gré
Solncu zlatemu naproti
Čez ravno poljé.

Mlado srce zabi
Vsako zdaj boleš,
Slušaj in okušaj jutra
Mladega prelešt!

Slušaj in okušaj
Maja zlati žar,
Vedi, da le enkrat v letu
Majnik je vladar!

Aleksij Ivanov.

Pomladnja radost.

Na zlatih krilih dol z nebes
Je cvetni maj priplaval,
Objel je polje, tihi les,
Še v goro je pritaval . . .

Hej, bratci dragi,
Sedaj je čas,
Da glasna radost
Objame nas!

Saj prišel, prišel
Je spet naš dan,
Le pohitimo
V zeleno plan!

Veseli bratci,
Le hajd v goró,
Da pesem naša
Donela bo.

Da bo donela
Čez hrib in plan —
Zdaj, bratci, prišel
Je spet naš dan!

Čez hrib in plan naš spev doni,
Vesolja srce polje,
Radosti nam oko žari,
In židane smo volje . . .

Aleksij Ivanov.

Od juga . . .

Od juga so ptičice
V deželo priplavale,
Privele so s sabo
Zeleno pomlad . . .

Hej, bratci, vstopimo se
Veseli v kolo,
Okrog zavrtimo se
Kot vetrič urno!

Veselo zapojmo vsi,
Ker prišel je maj,
Iz src vsa otožnost
Izgine naj zdaj.

Od juga so ptičice
V deželo priplavale,
Privele so s sabo
Zeleno pomlad . . .

Semjonov.

Slava Majniku.

Kako iskri se nam oko,
Kako nam lica se smejo,
Ko zlatolasi deček „maj“
Prinaša nam v deželo raj!

Cvetice pestre nosimo,
Pred noge mu jih trosimo,
In venčke njemu spletamo,
Ko z njim po trati šetamo.

In pesmi mu prepevamo,
In srca si ogrevamo,
Vesolja nam iskri oko,
In zorna lica se smeje . . .

Zvonimir.

Z zlatim majem . . .

Z zlatim majem sva hodila
Po zeleni plani,
Roko v roki, kakor takrat —
To je bilo lani.

Solnčece se je smehljalo
Na zemljico mlado:
Z njo pomladnjo srečo svojo
Bi delilo rado.

Zemljica je zlate žarke
Radostno popila,
In je s solnčecem se žarnim
Vesne veselila.

Midva z majem pa hodila
Sva po cvetni plani,
Klicala sva vesni: „Dolgo
Še pri nas ostani!“ . . .

Semjonov.

Solnček seva . . .

Solnček seva, ptiček peva,
Aj, kako je krasno!
Nad poljano, cvetja polno,
Pne nebo se jasno.

In na nebu solnček seva,
Z žarki tla ogreva,
Cvetke klijejo v dobravi,
Ptiček v logu peva.

V srcu radost mi kraljuje,
Čelo mi je jasno . . .
Solnček seva, ptiček peva,
Aj, kako je krasno!

Semjonov.

Prišel je maj.

Prišel v deželo spet je maj,
Ozelenel je vrt in gaj:
Kar v trdi zimi spalo je,
V življenje novo vstalo je.

Vrnili so se ptički k nam,
Zapustil starček spet je hram
In prišel se na solnce gret,
Saj je odbežal mráz in led.

Vse klije, vse se veseli,
Le v starčku več življenja ni;
Odcvel mu je življenja maj,
Ki grel je mlado kri nekdaž ...
Taras Vaziljev.

Meni pa je maj minul ...

Maj v naravo je priplul,
Oj, ta cvetni mili maj!
Meni pa je maj minul —
Več ne pride mi nazaj ...
Rastko Staroselski.

Pomlad odhaja

Deca mila, le žaluj,
Vesna se poslavlja,
Brda naša, naše trate
Žalostno ostavlja.

Kot kraljici glavo ji
Krona cvetna diči,
Čez zeleno plan nam kliče:
„Z Bogom, otročiči!“

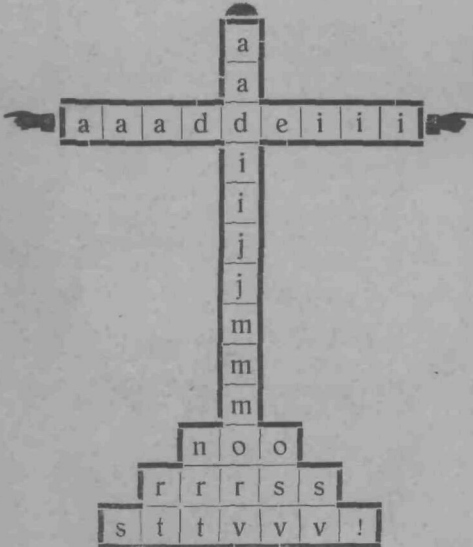
Otročiči žalostni
Kličejo: „Ostani!“ ...
Ali vesna že odhaja
Brzo po poljani ...

Zvonimir.

Listje in cvetje.

Kazipot.

(Priobčil „Internus“.)

Ako prav vrediš vse črke, dobiš po sredi navzdol prošnjo Marijinih otrok; v širih povprečnih vrstah pa: 1. namen te prošnje; 2. vsakemu najljubši kraj; 3. simbol upanja; 4. klic imena majniške kraljice.

(Rešitev in imena rešilcev prih.)

Nove knjige in listi.

Slava Brezmadežni. O ptedesetnici. Napevi za Marijino družbo. Zložil in priredil

P. Angelik Hribar. Izdal in založil knezoško-fiški ordinarjat. V Ljubljani 1904. Cena 1 K. — Lep glas in dober posluš je velik dar božji. Kdor ga je prejel od Boga, naj ga dobro porabi, ne le v zabavo, marveč tudi v dušno korist. Oboje lahko doseže, kdor si kupi in pridno rabi to zbirko jako priljubljenih pesem v počesčenje presv. Rešnjega Telesa in v proslavo nebeške Kraljice. V imenu mladine se toplo zahvalim vrlemu g. skladatelju za to darilce z željo, da bi še enako zbiral in nadaljeval.

Marija v predpodobah in podobah. Smarnice. Zbral Jožef Volc, župnik. Katoliška tiskarna v Ljubljani. 1904. Cena 2 K, z zlato obrezo K 2.40. — Število šmarničnih knjig se je že jako namnožilo; a letošnje Smarnice smemo prištevati najboljšim, kar jih je do zdaj izšlo. Posebno mladini jih priporočamo, ker ji podajajo lepo razlago in uporabo onih svetopisemskih oseb, reči in dogodkov, ki so predpodebe ali podobe nebeške Matere Marije. Naj bi v letošnjem Marijinem letu še posebej Marijin mesec po tej knjigi obudil veliko dušnega veselja in zaslužnja v srcu pobožnih častilcev nebeške Kraljice.

Za zbirko lepih misli.

Pomnice. Dobre misli so kakor lepi oblački na jasnem nebu. Prikazuje se, razširijo se, izpreminjajo se v raznih mičnih oblikah, odsevajo v solnčni svetlobi, pa — zopet izginejo. Zato je jako pametno, da si dobre misli zapisujemo v čim lepši obliki, tem boljše. Jako bistre misli v lepi obliki na kratko in krepko povedane imenujemo pomnice (pametnice), ker so vredne, da si jih človek dobro zapomni in še drugim pripoveduje.